

derier, ligesom en solidarisk Forpligtelse for Garanterne ikke vil kunne gennemføres og heller ikke har noget Forbillede andetsteds.

En Reduktion af Statens Garanti paa 20 Mill. Kr. vilde kunne bevirke, at Statsgarantien ikke blev af tilstrækkelig effektiv Virkning sammenlignet med den betydelige Faktor, som den danske Handelsflaade repræsenterer.

Det er givet, at Skibes Værdi er udsat for Svingninger, men dette Risiko-Moment mener man at have bortelimeret derved, at Laanets Størrelse bl. a. er gjort afhængig af Skibets „normale Værdi“ (jfr. Vedtægterne § 9, 3die Afsnit), hvortil kommer, at Bestyrelsens Medlemmer saavel som Vurderingsmændene maa forudsættes at være orienteret angaaende Laantagernes saavel finansielle og moralske Kvalifikationer som de enkelte Skibes Tilstand og Vedligeholdelse.

Hvad i øvrigt anden Risiko angaar, da maa Klubforsikringen, der tegnes ved Siden af Kaskoforsikringen, i Forening med sidstnævnte siges at omfatte enhver normal Risiko, f. Eks. ogsaa Kollisionsrisikoen. De under Folketingsforhandlingerne paapegede Undtagelser, f. Eks. Risikoen ved Besejling af forbudt Omraade og Sejlads med usødygtige Skibe, har neppe praktisk Betydning, da der i dansk Skibsfarts Historie sikkert ikke kan paapeges noget Tilfælde, hvor saadant har fundet Sted. Det er rigtigt, at man maa tage den Risiko i Betragtning, som opstaar gennem enkelte Søpanteretigheder, der ikke dækkes af Klubforsikringen, men efterhaanden som Skibenes Størrelse og Værdi er blevet forøget, har denne Risiko ikke tilnærmelsesvis samme Betydning som tidligere, da de Krav, som kan afføde saadan Søpanteret, procentvis er meget ringere end før i Tiden, og man i øvrigt gennem Laanevilkaarene i videst muligt Omfang ogsaa har sikret sig herimod.

Med Hensyn til Assurandør-Societetets Standpunkt til Sagen, navnlig hvad angaar Størrelsen af den paagældende Tillægspræmie, har vi erfaret, at Assurandør-Societetet i nær Fremtid vil tage endelig Stilling hertil. Formentlig vil der i denne Forbindelse kun blive Tale om en ret minimal Præmie.

Naar Reder-Komiteen har ansøgt om Statens Garanti for Hovedstolen og ikke for Renten, er dette sket med Henblik paa Obligationskursen, idet man mener, at en saadan Garanti vil have mere Betydning for Obligationskursen end en Rentegaranti.

Med Hensyn til Laaneperioden, som er højst 20 Aar, lægger Rederierne megen Vægt herpaa, og der turde ikke være nogen Risiko forbundet hermed, da denne Grænse ligger betydeligt under et Skibs normale Levetid, hvilket ogsaa er Grunden til, at de hollandske Skibshypotekbanker, som alle er private Foretagender, indgaar paa denne Periode for nye Skibe. En saadan Laaneperiode skaber ogsaa en passende Frist for et Skib til selv at kunne amortisere Laanet.

Det vilde formentlig ikke være praktisk at optage en Bestemmelse om den højeste Alder, de Skibe, til hvilke Laan kan ydes, maa have, da den Sikkerhed, som Laaneobjektet byder, er afhængig af forskellige Forhold, saasom Byggested, Byggeaar (for Materialets Vedkommende), stedfundne Ombygninger eller Forbedringer, den Fart, hvori Skibet har været beskæftiget gennem Aarene, og selve Vedligeholdelsen. Der er saaledes flere Eksempler paa, at ældre Skibe som en Følge af de foranstaaende Forhold er bedre Laaneobjekter end nye Skibe, og saaledes som Forholdene ligger indenfor det danske Rederierhverv, formenes det ikke at være vanskeligt for en fagkyndig sammensat Bestyrelse og Direktion i Forbindelse med Vurderingsmændene at skabe betryggende Sikkerhed for de Laan, som ydes paa de paagældende Panteobjekter, saa meget mindre som Laaneperioden i Henhold til Vedtægterne fastsættes under Hensyntagen til Skibets Alder.

Vi mener, at vi med det ovenstaaende har gjort de Modbetragtninger gældende, som Sagen paa dens nuværende Stadium giver Anledning til, men vi skal i øvrigt tillade os at henvise til de Udkast til Vedtægter og Laanevilkaar, som kort efter Sagens første Behandling i Folketinget blev tilstillet Rigsdagsudvalget af Ministeriet for Søfart og Fiskeri, idet disse Udkast indeholder de Bestemmelser, som de Herrer Ordførere har savnet i selve Lovforslaget.

Disse Udkast har i Mellemtiden været forelagt den samlede Reder-Komité, og efter dennes Gennemgang af hele Materialet er det vor Opgave i vor Egenskab af Reder-Komiteens Delegation at gøre det ærede Rigsdagsudvalg opmærksom paa forskellige Punkter, angaaende hvilke Reder-Komiteen har følt sig foranlediget til at stille Ændringsforslag i Haabet om, at denne Henstilling vil blive mødt med Forstaaelse og Sympati af det ærede Rigsdagsudvalg.